

Tacticile mișcării homosexuale

„Overhauling of Straight America” - 1987

O strategie detaliată pentru acceptarea publică a homosexualilor

Traducere de [Bogdan Mateciuc](#) după John Vennari

La sfârșitul lunii februarie 2013, Barack Obama a anunțat că el și Departamentul de Justiție al SUA nu vor mai apăra Legea pentru Protejarea Căsătoriei [DOMA], afirmând că legea este „neconstituțională”. Legea, datând din 1996, prevede că, în Dreptul federal, „cuvântul *căsătorie* reprezintă numai uniunea dintre un bărbat și o femeie ca soț și soție”.¹ I se interzice guvernului federal să recunoască „căsătoriile” homosexuale din punct de vedere al impozitelor, asigurărilor sociale și al altor programe.

Pare evident că Obama lucrează la aranjarea lucrurilor pentru o recunoaștere federală a așa-numitelor „căsătorii homosexuale”. Sondajele recente arată că un număr crescând de americani găsesc acceptabile „căsătoriile homosexuale”, lucru care spune mai multe despre falimentul moral al Americii decât despre capacitatea ei de a recunoaște o lege morală obiectivă.

Declarațiile lui Obama cu privire la DOMA ne oferă ocazia să ne întrebăm: Cum de sunt acceptate homosexualitatea și „căsătoriile homosexuale” de atât de mulți oameni?

Există diferiți factori cauzatori, cel mai remarcabil fiind incapacitatea teologilor și clericilor romano-catolici de a transmite adevărata învățătură morală catolică, și disiparea autorității după conciliul Vatican II. Conducătorii actuali ai Bisericii nu îi mai controlează pe profesorii romano-catolici care propun principii și practici contrare dreptului natural și divin.²

Există și alte cauze, dintre care trebuie menționate chiar strategiile activiștilor homosexuali.

„The Overhauling of Straight America”

Ne vom concentra aici pe tacticile efective folosite de mișcarea homosexuală, trasate în special prin articolul de referință din 1987 – „The Overhauling of Straight America” („Repararea capitală a Americii heterosexuale”) – semnat de activiștii homosexuali Marshall Kirk și Erastes Pill. („Erastes Pill” era numele de autor al lui Hunter Madsen).

Aceste persoane erau foarte școlite. Kirk era cercetător în Neuropsihiatrie, cu studii la Harvard; Madsen avea un doctorat în Politici la Harvard și era expert în tactici de persuasiune publică și marketing social.

Se spune că „The Overhauling of Straight America” a devenit Biblia mișcării homosexuale, întrucât prezintă strategii atât pentru a-i face pe homosexuali mai acceptați, cât și pentru a-i demoniza pe oponenții homosexualității. Întreaga campanie se bazează nu pe argumente raționale, ci pe

---

¹ „House Speaker Convenes Bipartisan Group to Defend DOMA Abandoned by Obama”, LifeSiteNews, 8 martie 2011.

² Ca să nu mai vorbim de prezența homosexualilor în Biserica romano-catolică, după revoluția Vatican II.

manipularea emoțională a publicului. (Ulterior, Kirk și Madsen au dezvoltat principiile din articol într-o carte de 398 de pagini: *After the Ball: How America Will Conquer Its Fear and Hatred of Gays in the 90s* – După bal: Cum își va depăși America teama și ura de homosexuali în anii '90).

Noi ne vom concentra aici pe articolul lor inițial din 1987. Pentru a transmite corect spiritul aceluia material, vom apela frecvent la citarea lui directă.

Publicat în ediția din 1987 a revistei pentru homosexuali *Guide*, „The Overhauling of Straight America” începe cu:

„Primul lucru care trebuie făcut este desensibilizarea publicului american cu privire la homosexuali și la drepturile acestora. A desensibiliza publicul înseamnă a-l face să privească homosexualitatea cu indiferență, fără nici o emoție.” Autorii continuă și vorbesc despre obiectivul de a pune preferințele sexuale pe același palier cu preferințele pentru aromele de înghețată sau sport. Ție îți place ciocolata, mie îmi place vanilia. Tu preferi voleiul, eu fotbalul. Nu e nici o problemă.

„Cel puțin la început”, scriu autorii, „urmărim să desensibilizăm publicul și nimic mai mult. Nu trebuie și nu ne putem aștepta la o „apreciere” sau „înțelegere” deplină a homosexualității din partea omului obișnuit. Uitați a convinge masele că homosexualitatea e un lucru bun. Însă dacă îi faci să se gândească că aceasta e doar un lucru obișnuit, dacă îi faci să ridice din umeri, atunci lupta ta pentru drepturi juridice și sociale e practic câștigată. Și, pentru a-i face doar să ridice din umeri, homosexualii ca și comunitate trebuie să înceteze să mai pară misterioși, străini și diferiți.” Articolul face apel la o campanie masivă în mass-media pentru schimbarea imaginii homosexualilor, iar „orice campanie care urmărește această schimbare trebuie să realizeze șase lucruri”.

Următorii șase pași sunt luați direct din articolul lui Kirk și Pill:

Pasul 1: Vorbiți despre homosexuali și homosexualitate cât mai tare și cât mai des posibil

„Principiul din spatele acestui sfat e simplu”, spun Kirk și Pill, „aproape orice comportament începe să pară normal dacă ești expus la el suficient de mult timp și în suficient de multe locuri. Acceptabilitatea noului comportament va depinde în ultimă instanță de numărul de cunoscuți care îl practică sau îl acceptă”. Inițial, o persoană poate fi ofensată de noutate, însă autorii notează că „atât timp cât Ion nu se simte presat să facă la fel, atât timp cât comportamentul în cauză nu îi amenință siguranța fizică și financiară, se va obișnui repede cu el și viața va merge mai departe.” Viața merge mai departe și Ion și prietenii lui vor deveni mai toleranți față de homosexualitate, aceasta devenind doar un mod de viață alternativ și legitim.

„Modalitatea prin care putem atenua sensibilitățile primare față de homosexualitate este să facem ca mulți oameni să vorbească mult despre subiect, într-o manieră neutră sau pozitivă.” Cu cât se vorbește mai mult, cu atât se creează impresia că publicul este cel puțin împărțit în atitudini. „Chiar și cele mai acerbe dezbateri dintre susținători și oponenti servesc scopului nostru, atât timp cât homosexualii „respectabili” ies în față și își prezintă punctul de vedere.”

De asemenea, autorii insistă că vorbitul despre homosexualitate trebuie să fie doar un vorbit, nu o îndochinare cu homosexualitate. „În fazele primare ale oricărei campanii îndreptate către cetățeanul heterosexual, masele nu trebuie să fie șocate și îndepărtate prin expunerea prematură la comportamentul homosexual în sine. În schimb, descrierile sexuale trebuie reduse la minim, iar

drepturile homosexualilor trebuie prezentate cât mai mult posibil ca o chestiune socială abstractă.”³

Autorii subliniază importanța discutării despre problematica homosexuală în mass-media vizuală, în filme și la televiziune, acestea fiind „cele mai puternice formatoare de imagine din societatea occidentală.” Omul de rând petrece un număr de ore pe zi în fața televizorului. „Aceste ore deschid o poartă către lumea privată a heterosexualilor, prin care se poate introduce un cal troian.”

Hollywoodul este descris de autori ca fiind cea mai bună armă ascunsă pe care o au homosexualii pentru a desensibiliza publicul. Ei laudă faptul că în ultimii 10 ani (până în 1987), personajele homosexuale au devenit vizibile în filme și în emisiunile tv.

De atunci, aceste personaje au devenit tot mai frecvente și totul face parte din strategia de inducere a acceptării publice a homosexualității. Uitați-vă, de exemplu, la seriile Will & Grace sau The L Word; la filme ca Brokeback Mountain și la homosexualii simpatici care au roluri principale în filme ca Bridget Jones Diary și As Good As it Gets. Personajele homosexuale plăcute sunt tot mai numeroase în filme și la televizor, iar asta nu e o întâmplare.

Kirk și Pill concep apoi un atac la scară largă asupra religiei. „Opinia publică este o sursă principală de valori oficiale, iar autoritatea religioasă este cealaltă sursă. Când cultele conservatoare îi condamnă pe homosexuali, noi putem face două lucruri ca să combatem homofobia credincioșilor. În primul rând, putem altera standardele morale. Asta înseamnă să facem publică susținerea dată homosexualilor de cultele mai moderate, formulând obiecții teologice cu privire la interpretarea conservatoare a învățăturilor biblice și expunând ura și lipsa de uniformitate.”

Ei continuă, „În al doilea rând, putem submina autoritatea morală a cultelor homofobe, prezentându-le ca retrograde și înapoiate, rămase în urmă față de vremurile moderne și de ultimele descoperiri ale psihologiei. Împotriva influenței puternice a Religiei instituționalizate trebuie să mobilizăm influența și mai puternică a Științei și Opiniei publice (sabia și scutul acelui „umanism secular” dezavuat). O asemenea coalțiție monstruoasă a funcționat bine și înainte împotriva cultelor, în probleme cum ar fi divorțul și avortul. Cu suficiente discuții libere despre prevalența și acceptabilitatea homosexualității, această coalțiție poate funcționa și aici.”⁴

Pasul 2: Prezența-i pe homosexuali ca victime, nu ca pe activiști agresivi

Hollywoodul este descris de autori ca fiind cea mai bună armă mascată pe care o au homosexualii pentru a desensibiliza publicul. Ei laudă faptul că personajele homosexuale sunt tot mai vizibile în filme și în emisiunile tv.

„În orice campanie pentru câștigarea publicului, homosexualii trebuie zugrăviți ca victime care au nevoie de protecție, astfel încât heterosexualii să fie înclinați prin reflex să își asume rolul de protectori. Dacă însă homosexualii sunt prezenți ca un grup puternic și mândru care promovează un stil de viață nonconformist și deviant, atunci ei vor fi văzuți ca o amenințare publică care justifică opoziția și opresiunea. Din acest motiv, trebuie să rezistăm ispitei de a ne afișa „mândria

---

³ În 2001, o preoteasă a unei biserici de homosexuali din SUA aflată în vizită de lucru în România aprecia că în țara noastră s-au făcut progrese importante în favoarea homosexualilor, cel puțin prin faptul că acum se vorbește în public despre homosexualitate.

⁴ De remarcat că, în România, majoritatea comunicatelor emise de asociațiile anti-creștine (secular-umaniste) sunt semnate și de asociația homosexualilor.

homosexuală” atunci când aceasta vine în conflict cu imaginea de homosexual-victimă. Și trebuie să găsim calea de mijloc dintre a-i impresiona pe heterosexuali nu numărul nostru mare, pe de-o parte, și a le declanșa o paranoia ostilă – „Nu mai ai loc de ei!” – pe de altă parte.”

„O campanie media pentru promovarea imaginii homosexualului-victimă trebuie să folosească simboluri care reduc sentimentul de amenințare al publicului, care va coborî garda, și care sporesc plauzibilitatea victimizării. În termeni practici, asta înseamnă că mustăcioșii cu mușchi nu trebuie să apară în reclamele homosexuale și în alte prezentări, ei lăsând loc figurilor simpatice ale unor tineri sau bătrâni simpatici și ale unor femei atrăgătoare. (Inutil să mai spunem că grupurile limitrofe, cum ar fi NAMBLA [North American Man-Boy Love Association]⁵ nu trebuie să apară în asemenea campanii: cei suspecți de molestarea copiilor nu pot apărea niciodată ca victime).”

Kirk și Pill indică două mesaje diferite despre homosexualul-victimă care trebuie transmise. „Primul, publicului trebuie să i se spună că homosexualii sunt niște victime ale sorții, în sensul că nici unul nu și-a ales preferințele sexuale. Mesajul trebuie să spună: „Dacă îi întrebi pe homosexuali, ei așa s-au născut, așa cum voi v-ați născut heterosexuali sau albi sau negri sau inteligenți sau sportivi. Nu i-a racolat sau sedus nimeni; nu au ales ai asta și deci nu pot fi judecați din punct de vedere moral. Ce fac ei nu e ceva conștient – e însă ceva natural pentru ei. Destinul acesta ar fi putut fi și al vostru!”

Această strategie e la lucru peste tot unde ne uităm. Uitați-vă la Lady Gaga și la albumul ei, „Born this Way” („Născut așa”). Uitați-vă la ura viscerală pe care o au homosexualii față de asociații precum [Courage](#) sau [Exodus](#), care îi consiliază pe bărbații și femeile care vor să scape de homosexualitate. Dacă homosexualitatea poate fi învinsă, atunci asta distruge argumentul fals că homosexualii sunt victime ale sorții care nu pot face nimic ca să se schimbe.⁶

Kirk și Pill continuă, „Heterosexalii trebuie să se poată identifica cu homosexualii ca victime. Domnul și doamna Public nu trebuie să aibă scuze să spună „ei nu sunt ca noi”. Pentru asta, persoanele care apar în campania publică trebuie să fie decente și îngrijite, atrăgătoare și admirabile după standardele heterosexuale, și să nu li se poată obiecta nimic – cu alte cuvinte, să nu poată fi deosebite de heterosexalii la care vrem să ajungem. (Ca să revenim la termenii pe care i-am folosit în articolele anterioare, purtătorii de cuvânt ai cauzei noastre trebuie să fie „homosexuali normali” de tip R, nu „homosexuali la înfățișare” de tip Q.) Numai în aceste condiții va fi perceput corect mesajul: „Acești oameni sunt victime ale unei sorți care ar fi putut fi și a ta”.

Autorii continuă remarcând că e posibil ca homosexualii să nu apară favorabil în cadrul unei strategii care îi face să pară victime ale unui soi de plagă, „dar realitatea e că comunitatea homosexuală este slabă și trebuie să manipuleze puterile celor slabi, inclusiv jocul pentru simpatie.”

„Al doilea mesaj îi va prezenta pe homosexuali ca victime ale societății.”

---

⁵ NAMBLA (Asociația Nord Americană pentru Iubirea între Bărbați și Băieți) este o asociație care militează pentru drepturile pedofililor. Ea face parte din mișcarea homosexualilor, membrii ei participând la paradele homosexualilor și primind un sprijin discret în paginile revistelor pentru homosexuali. Dată fiind opoziția actuală a publicului față de pedofilia, autorii recomandă ținerea ascunsă a acestor componente ale mișcării homosexuale.

⁶ Activiștii homosexuali insistă că homosexualitatea este înăscută, deși nu există nici un studiu obiectiv care să dovedească așa ceva. Există, într-adevăr, o pleiadă de studii realizate de cercetători homosexuali, care însă prezintă deficiențe majore de metodă și eșantion.

Pasul 3: Dați-le protectorilor o cauză dreaptă.

„O campanie media care îi înfățișează pe homosexuali ca victime ale societății și care îi încurajează pe heterosexuali să le fie protectori trebuie să faciliteze pentru cei ce răspund afirmarea și explicarea noului lor rol de protectori. Puține femei heterosexuale și și mai puțini bărbați heterosexuali vor dori să apere homosexualitatea pe față. Majoritatea își vor atașa noul impuls protector de un principiu al dreptății sau legii, de o dorință generală pentru un tratament uniform și corect în societate. Campania noastră nu trebuie să ceară susținerea directă pentru practicile homosexuale, ci să preia anti-discriminarea ca temă a ei. Dreptul la libera exprimare, libertatea credinței, libertatea de asociere, tratamentul corect și protecția egală în fața legii – acestea trebuie să fie aspectele aduse în atenție de campania noastră.

„Este foarte important pentru mișcarea homosexuală să își lege cauza de standarde acceptate ale dreptului, pentru că susținătorii ei heterosexuali trebuie să aibă la îndemână un răspuns pe măsură la argumentele morale ale oponentilor ei. Homofobii își îmbracă reacțiile emoționale în hainele grele ale dogmelor religioase, așa că apărătorii drepturilor pentru homosexuali trebuie să fie gata să combată dogmele cu principii.”

Pasul 4: Faceți-i pe homosexuali să pară buni

„Pentru a-l face pe homosexualul-victimă simpatic pentru heterosexuali, trebuie să-l înfățișezi ca pe un om obișnuit. Însă o temă suplimentară a campaniei trebuie să fie mai agresivă și mai tenace: pentru a neutraliza presa tot mai negativă de care au parte zilele astea homosexualii și lesbienele, campania trebuie să îi portretizeze pe homosexuali ca pe niște stâlpi superiori ai societății. Da, da, știm – șmecheria asta e atât de veche că măcăne. Dar și alte minorități au folosit-o mereu în anunțuri care anunțau cu mândrie „Știați că acest mare om/femeie a fost _____?” Însă mesajul e vital pentru toți acei heterosexuali care încă îi văd pe homosexuali ca pe niște ciudați – șterși, singuratici, ratați, bețivi, sinucigași, agresori de copii.”

Autorii subliniază importanța validării cu ajutorul vedetelor. „Vedetele pot fi hetero (ca Ed Asner) sau homo.”

Pasul 5: Faceți-i pe oponenți să pară răi

„Într-o fază ulterioară a campaniei media pentru drepturile homosexualilor – după ce celelalte reclame homo au devenit obișnuite – va fi momentul să îi abordăm pe restul oponentilor. Ca să fim direcți, ei trebuie demonizați. (Acest lucru va fi necesar pentru că, la acea dată, acești dușmani deja își vor fi triplat rezervele de critici și dezinformare.) Scopul nostru de aici e dublu. Mai întâi, urmărim să înlocuim mândria auto-suficientă a publicului cu privire la homofobia lui cu rușine și vină. În al doilea rând, vrem să îi facem pe antihomosexuali să pară atât de urâți, încât omul de rând să vrea să se disocieze de asemenea modele.⁷

„Publicul trebuie să vadă imagini ale unor homofobi gălăgioși ale căror caracteristici și opinii îl dezgustă pe omul de rând. Aceste imagini pot include: membri ai Ku Klux Klan care cer arderea de vii sau castrarea homosexualilor; predicatori bigoți, cu o ură isterică, care sunt și caraghioși, și tulburați; derbedei, golani și pușcăriași amenințatori, care vorbesc lejer despre „poponarii” pe care

---

⁷ Se lucrează foarte mult cu etichete. Criticii sunt etichetați ca naziști, extremiști sau homofobi și se transmite implicit ideea că nu trebuie să fii ca ei. Se încearcă impunerea clasificării „critici homosexualitatea, ești nazist; dacă te declari modern și deschis, trebuie să accepți homosexualitatea.”

i-au omorât sau pe care i-ar omorî; un tur prin lagărele de concentrare naziste, unde au fost torturați și uciși homosexuali.”

Autorii explică mai departe, „Am indicat deja câteva imagini care ar putea afecta vendeta homofobă: neo-naziștii, fanaticii religioși și membri Ku Klux Klan prezentați într-o manieră negativă și ridicolă (o sarcină ușoară, de altfel).

„Aceste imagini trebuie puse alături de cele ale homosexualilor victime, prin metoda numită de propagandiști „tehnica parantezei”. De exemplu, timp de câteva secunde este arătat un predicator înfierbântat, cu ochii bulbucați, care tună și fulgeră împotriva „acelor degenerați și îndrăciți”, în timp ce bate cu pumnul în pupitru. În timp ce acesta își continuă tirada, imaginea se schimbă pe fotografiile emoționale ale unor homosexuali care arată decent, inocent și amabil; apoi revenim la figura înroșită a predicatorului, și așa mai departe. Contrastul e evident. Efectul e devastator.”⁸

Pasul 6: Solicitați fonduri

„Orice campanie masivă de acest fel va necesita cheltuieli lunare sau chiar anuale fără precedent – un amplu mecanism de strângere de fonduri,” spun autorii. Ei în îndeamnă pe homosexuali să contribuie masiv la această campanie. „Întrucât acei homosexuali care nu au familii de întreținut au, de obicei, mai multe fonduri la dispoziție decât media, ei își pot permite să contribuie mai mult.”

Ei continuă și spun că „invitația trebuie adresată atât homosexualilor, cât și heterosexualilor interesați de dreptatea socială.”

Doi ani mai târziu, în cartea lor *After the Ball*, Kirk și Madsen își prezintă în clar planul pentru propaganda de masă menită să convertească America la promovarea cauzei homosexuale. Ei scriu: „...prin conversie înțelegem ceva mult mai amenințător la adresa stilului de viață american, fără de care nu poate avea loc nici o schimbare socială majoră. Înțelegem conversia emoțiilor, minții și voinței omului de rând, printr-un atac psihologic planificat, sub forma unei propagande service poporului prin mass-media.”⁹

Demonizați Creștinismul

În ton cu „Repararea capitală a Americii heterosexuale” a lui Kirk și Pill, procesul de demonizare a celor care se opun homosexualității se derulează astăzi cu o viteză amețitoare. Atacul homosexualilor este îndreptat în special împotriva Creștinismului.

- Pe un site al homosexualilor dedicat prezentării „infracțiunilor de ură”, activiștii pretind că organizațiile pro-familie au un discurs al urii atunci când critică comportamentul homosexual și că acest „discurs al urii” ar conduce la infracțiuni de ură, trebuind să fie

---

⁸ Publicațiile promotoare ale drepturilor homosexualilor din România au evitat să publice știri despre conferința de presă organizată de societatea civilă care protestat împotriva filmului *The Kids Are All Right* proiectat de homosexuali la Muzeul Țăranului Român, în februarie 2013, tocmai pentru că protestatarii nu se încadrau în aceste tipare ale fanaticului și extremistului. Pe de altă parte, știrile despre manifestațiile organizației Noua Dreaptă sunt completate cu imagini reprezentative.

⁹ *After the Ball: How America Will Conquer its Fear and Hatred of Gays in the 90's*, Marshall Kirk și Hunter Madsen [New York: Penguin, 1989], pag. 153.

curmat. Acest site pune un semn de egalitate între opoziția față de homosexualitate și uciderea evreilor de către Hitler.

- Același website dă vina pe grupurile pro-familie pentru uciderea unui student homosexual, Matthew Shepard.¹⁰ (De fapt, Matthew Shepard a fost ucis într-un jaf, nu pentru că era homosexual).¹¹
- În 2004, pastorul suedez Ake Green a fost condamnat la o lună de închisoare pentru că a criticat homosexualitatea într-o predică ținută în biserică.¹²
- Inspectoratul Școlar din San Francisco a adoptat o hotărâre prin care se dă vina pe grupurile religioase pentru așa numitele „infracțiuni de ură”, cum a fost uciderea lui Mathew Shepard. În plus, Inspectoratul a aprobat o hotărâre prin care îndeamnă presa locală să nu publice anunțuri ale organizațiilor pro-familie în care se vorbește despre schimbarea de la homosexualitate la heterosexualitate.
- În New York, un panou cu un verset din Biblia a fost dat jos la presiunea consiliului local, care a declarat că reprezintă „un discurs al urii.”¹³
- În Massachusetts în 2005, David Parker a fost arestat pentru că a protestat la școala la care copilul lor era îndoctrinat cu homosexualitate! În cele din urmă și-a retras copilul de la școala aceea. A petrecut doi ani prin tribunale și a pierdut la toate apelurile.¹⁴

Este evident că strategiile și tacticile din „Repararea capitală a Americii heterosexuale” și din After the Ball sunt aplicate acum la nivel național și internațional. Homosexualitatea le este impusă statelor ca un stil de viață normal. Statul California a adoptat o lege prin care se impune predarea „Istoriei gay” în școlile publice.¹⁵ Nu e nici o îndoială că acesta este planul pe care vor să-l implementeze activiștii homosexuali și politicienii corupți în toate școlile din SUA.

Am fost manipulați și corupți.

---

¹⁰ „H.R. 1913 Will Inevitably Fund Anti-Christian Bigotry - and Attack Bible Speech”, Traditional Values Coalition, 17 aprilie 2009.

¹¹ „În 2004, o investigație amplă realizată de ABC News 20/20 a concluzionat că homosexualitatea nu a fost un factor determinant în uciderea lui Shepard, acesta fiind mai degrabă omorât pentru bani.” The Marketing of Evil, David Kupelian, [Nashville: WorldNetDaily Books, 2005], pag. 27.

¹² „Pastor Gets Prison for Sermon”, WorldNetDaily, 8 iulie 2004.

¹³ Un incident similar s-a petrecut la București în martie 2013, când primarul sectorului 2, Neculai Onțanu, a ordonat demontarea unor bannere stradale instalate de două asociații pro-familie, pe motiv că erau „homofobe”. Bannerele informau despre acțiunile pro-homosexualitate de la colegiul George Coșbuc.

¹⁴ Traditional Values Coalition, 17 aprilie 2009.

¹⁵ „Homosexualii, lesbienele, bisexualii și transexualii vor fi adăugați la lunga listă de grupuri sociale și etnice pe care școlile publice trebuie să le includă la orele de studii sociale, conform unei reglementări adoptate joi de Senatul Californiei”, CA Senate Bill Mandates Gay History in Schools,” Associated Press, 14 aprilie 2011. Homosexualii încearcă să se prezinte ca o „comunitate”, așezându-se alături de comunități etnice sau culturale și pretinzând un tratament similar, deși ceea ce îi definește pe ei sunt doar niște acte sexuale.

Dacă tendința aceasta nu este oprită printr-un mesaj creștin solid împotriva homosexualității, transmis de la cel mai înalt nivel, rezultatul final nu poate fi decât distrugerea în continuare a familiei, stricarea tinerilor și persecutarea creștinilor care afirmă condamnarea creștină a homosexualității.¹⁶

„...Prin conversie înțelegem ceva mult mai amenințător la adresa stilului de viață american, fără de care nu poate avea loc nici o schimbare socială majoră. Înțelegem conversia emoțiilor, minții și voinței omului de rând, printr-un atac psihologic planificat, sub forma unei propagande service poporului prin mass-media.”

- Kirk și Madsen, After the Ball, pag. 153.

---

¹⁶ Oamenii Sodomei erau răi și tare păcătoși înaintea Domnului (Facerea 13:13); Atunci Domnul a slobozit peste Sodoma și Gomora ploaie de pucioasă și foc din cer de la Domnul și a stricat cetățile acestea, toate împrejurimile lor, pe toți locuitorii cetăților și toate plantele ținutului aceleia (Facerea 19:24-25); Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor care, în același chip ca acestea, s-au dat la desfrânare și au umblat după trup străin, stau înainte ca pildă, suferind pedeapsa focului celui veșnic. (Iuda 7); Pentru aceea, Dumnezeu i-a dat unor patimi de ocară, căci și femeile lor au schimbat fireasca rânduială cu cea împotriva firii. Asemenea și bărbații lăsând rânduiala cea după fire a părții femeiești, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții, bărbați cu bărbați, săvârșind rușinea și luând cu ei răsplata cuvenită rătăcirii lor. (Romani 1: 26-27)